

УДК 18.167.7

Грачов М. Ю.¹, Ємельяненко Є. О.²

¹студ.гр. РТ-817 ЗНТУ

²канд.філос.наук, доц.ЗНТУ

ГЕДОНІЗМ ЯК ЕТИЧНА ПОЗИЦІЯ: МИНУЛЕ І СУЧАСНІСТЬ

Гедонізм – один із способів обґрунтування сутності моралі, її природи та функцій. Всю сукупність моральних вимог прибічники гедонізма. зводять до однієї загальної цілі – одержання насолод та уникнення страждань. Причому ця ціль розглядається як основне рушійне начало в людині, закладене в ній природою. Протилежним поняттям є “аскетизм”.

Основоположником ідей гедонізму вважається Арістип, учень Сократа. Арістип розрізняв два стани душі людини: задоволення як м'яке, ніжне і біль як грубий, поривчастий рух душі. При цьому він не цікавився відмінностями між видами задоволення. Шлях до щастя, на думку Арістіпа, полягає в

досягненні максимального задоволення і уникненні болю. А сенс життя, за Арістіпом, полягає саме у фізичному задоволенні. За його словами, "... краща доля не в тому, щоб утримуватись від насолод, а в тому, щоб панувати над ними, не підкорятися їм.

Епікур говорив, що гедонізм у філософії – це повна задоволеність своїх бажань. Мета сама насолода, а свобода від нещастя. На його думку вища міра такого задоволення – атараксія, душевний спокій і помірність у вживанні будь-яких благ. Вчення отримало нове життя в епоху Відродження. Тоді його прихильниками стали Петрарка, Боккаччо і Раймонді.

У сучасному суспільстві практично будь-кого з селебріті можна назвати гедоністом. Навіть якщо деякі з них і займаються благодійністю, то сталося це лише після задоволення власної праги приємних вражень. Це відноситься не тільки до нашого століття, цінителі комфортного життя були завжди.

Філософську сторону цього вчення часто прирівнюють до егоїзму, але це не цілком вірно. Принципи гедонізму не наказують зосередженості лише на собі, не забороняється дбати і про насолоду оточуючих. Існують дві форми: егоїстична і універсальна. Для першої характерна концентрація на власних відчуттях, навіть якщо їх не поділяють інші. Цінителям другої форми важливо, щоб задоволення поширювалося і на тих, хто поруч з ними.

Отже, гедонізм це добро, чи зло? Однозначної відповіді немає, все залежить від особистої трактування поняття. Для когось гедонізм – це гонитва за новими, все більш сильними враженнями, а хтось вважає себе прихильником вчення через любов до гарного одягу і прийняття ванн із запашною піною. Зрозуміло, що бажання зробити свою повсякденність трохи приємніше, нічим не загрожує. Якщо ж зробити отримання задоволень самоціллю, то можна в підсумку залишитися тільки з неприємностями.